Postzegels, sporten en wijze tips

Na de nodige tips op het gebied van gezondheid: eet meer groente en minder koolhydraten, eet meer eiwitten en iets minder suikers, ook geen zetmelen als pasta, macaroni aan Jansonius om hem op het juiste gewicht te brengen, gaan we het toch over onze favoriete hobby hebben met dit keer Wim Heine, u allen bekend. Voor velen als de schoolmeester van Assendelft. En oud schoolleider collega van uw secretaris. Wij hadden in het onderwijs een leuke tijd, zonder meer! Als iemand het met veel plezier deed, dan was Wim dat. Hij combineerde directietaken met oudergesprekken en het praktische lesgeven op een historisch verantwoorde wijze. Waar vinden wij dat nog. Nu is alles veel zakelijker geworden. Wil je nu schoolleider zijn, moet je toch behoorlijk daarvoor opgeleid zijn, dat heette vroeger de hoofdakte halen. Maar als er iets niet op die realiteit was afgestemd dan was het wel die hoofdakte. Je had 4 vakken en dat was het. We leerden over tautologie en onomatopee, maar vraag niet wat dat met management te maken heeft. In de lessen voorlichting van toen, een

jongensschool, wat denk je over de invulling van de lessen seksuele voorlichting. Dat stamde nog uit de oertijd waarin condooms gebreid werden.
Wim zit aan tafel tussen zijn boeken en postzegels, heel relaxed maar middenin. En dit is natuurlijk maar een klein gedeelte. En wat een heerlijke hobby, een hobby om daar veel uren in te steken. Er gaan postzegels naar Valkenswaard, wat Belgische zegels, voor de kleine verkoop en zo komt Jan Splinter door de winter.
Wim verzamelde in zijn jeugd van alles, stijve kaftjes van sigarettendoosjes, de voorkanthelft werd gedraaid met de onderkant, bv. Golden Fiction en Miss Blanche, dan kreeg je het stapeltje van de ander. Ordinaire gokspelletjes dus. Hij spaarde eigenlijk alles wat los en vast zat. Maar wat heeft dat te maken met die vermaledijde postzegels!? Door toedoen van de kinderen, ze zijn vier keer opa en oma, drie kleinzoons en één kleindochter, u leest het goed. Zijn dochter zou zo maar de zegeltjes vastplakken in schriftjes, maar pa

greep in en gaf haar insteekboekjes en pincet als wapen. Terzijde merkt Wim op dat de combinatie postzegels en sport veel voorkomt, zoals Piet Spaargaren met fietsen, Wim met fietsen en hardlopen, Piet Hos rondjes Assendelft. Gerrit Kwantes met lopen en postzegels, Jan Kluft met trimmen, fitnessen en postzegels.

Zeg Jansonius, ken jij de gezellige avonden van de postzegelverenigingen in Hoofddorp, Aalsmeer, Obdam en Badhoevedorp? Daar

zal een wereld, voor je open gaan. Iedere zaterdag probeert Wim wel iets op postzegelgebied te ondernemen. Kijk op die dagen komt hij verder met een broodje bal, zo is hij ook wel weer! Nico van Yperen, ons oudste lid, stapt nog graag bij hem in voor een gezellig dagje postzegelen.
Momenteel heeft Wim voor een ieder wel wat in voorraad, hij grijpt zelden mis. Destijds ging het om het vol krijgen van de lege plekken in het album, dat is nu een andere wereld geworden, de wereld van het kleine onderhandelen en handelen. Iedere verzamelaar wordt op een zeker moment een kleine handelaar. Het begrip handelaar is een onjuist begrip. Maar je ontkwam 10 / 20 jaar geleden niet meer aan het onderhandelen, want ruilen was op een zeker moment een gepasseerd station.
Wim blijft echter een voorstander van het onoverzichtelijke overzichtelijk te maken! Ofwel het lekkere snuffelen en ordenen wat we in onze vereniging zo dikwijls tegenkomen. Niks dode boeken in kasten, levende waar in je hand en pincet, daar draait het om.
Hoeveel ruimte krijgt Wim in huis? Ook hier speelt de verdeling van gehuurde of gekochte vastgoederen weer een verdomde rol, het zal niet zo zijn. Het is een stoffige hobby geworden, maar wij hebben de lol nog!
Komt Wim nog wel eens bij een veiling? Eigenlijk niet of nauwelijks meer. De lol is er niet af, maar een maat van Wim houdt de boel daar wel bij en dat is al genoeg, om je week mee te vullen. Want je moet als pensionado toch voorzichtig zijn met je schaarse vrije tijd…….!

Uw secretaris